

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 47/2567

ศาลมณฑลทหารบกที่ 24 ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดหนองคาย ศาลผู้รับความเห็น อัยการศาลมณฑลทหารบกที่ 24 โจทก์ จำเอก อ. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 376, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.พระธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14, พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14, พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 13

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ อัยการศาลมณฑลทหารบกที่ 24 โจทก์ ยื่นฟ้อง จำเอก อ. ที่ 1 จำเอก ค. ที่ 2 จำเลย ต่อศาลมณฑลทหารบกที่ 24 ว่าจำเลยทั้งสองเป็นนายทหารประทวนประจำการ สังกัดหน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขตหนองคาย กองทัพเรือ เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2562 อันเป็นวันเวลาที่อยู่ในระหว่างประกาศใช้กฎอัยการศึก จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันกระทำความผิดตามกฎหมายหลายกรรมต่างกัน โดยบรรยายฟ้องข้อ ก. ว่า จำเลยทั้งสองบังอาจร่วมกันพาอาวุธปืนพกสั้นอัตโนมัติ ขนาด 9 มิลลิเมตร ลูกกระสุน 1 กระบอก มีเครื่องหมายทะเบียน ซึ่งเป็นอาวุธปืนของจำเลยที่ 1 ได้รับอนุญาตให้มีได้โดยชอบด้วยกฎหมาย พร้อมด้วยกระสุนปืนขนาด 9 มิลลิเมตร ลูกกระสุน 4 นัด ติดตัวไปโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวไปในทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร จำเป็น และเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ ข้อ ข. จำเลยทั้งสองบังอาจร่วมกันพาอาวุธปืนพกสั้นอัตโนมัติขนาด .45 จำนวน 1 กระบอก ไม่มีเครื่องหมายทะเบียน พร้อมด้วยกระสุนปืนขนาด .45 จำนวน 4 นัด ซึ่งเป็นของทางราชการกองทัพเรือ ติดตัวไปโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวไปในทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร ข้อ ค. จำเลยที่ 1 บังอาจใช้อาวุธปืนซึ่งใช้ดินระเบิดดังกล่าวตามข้อ ก. ยิงจำนวนหลายนัด โดยใช้เหตุในบริเวณซอยตรงข้ามซอยถื่นดง 4 อันเป็นเมืองหมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชนโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ข้อ ง. จำเลยที่ 2 บังอาจใช้อาวุธปืน ซึ่งใช้ดินระเบิดดังกล่าวตามข้อ ข. ยิงจำนวนหลายนัดโดยใช้เหตุในบริเวณซอยตรงข้ามซอยถื่นดง 4 อันเป็นเมืองหมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชนโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ข้อ จ. จำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันใช้อาวุธปืนพร้อมด้วยเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวตามข้อ ก. และ ข. ยิงนาย ณ. จำนวนหลายนัด โดยจำเลยทั้งสองมีเจตนาร่วมกันฆ่านาย ณ. ให้ถึงแก่ความตาย กระสุนปืนถูกที่บริเวณคอด้านหลังทะลุออกไปที่ช่องปาก เป็นเหตุให้นาย ณ. ถึงแก่ความตาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 32 ทวิ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 ข้อ 3, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 371, 376, 91, 83 กับขอให้รับอาวุธปืนและปลอกกระสุนปืนของกลาง จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ในข้อหาตามข้อ ก. ข. ค. และ จ. จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ในข้อหาตามข้อ ก. ข. ง. และ จ. ระหว่างพิจารณาศาลมณฑลทหารบกที่ 24 เห็นว่าความผิดในคดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจศาลทหารตามพระราชบัญญัติพระธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14 (1) และ (2) แต่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลมณฑลทหารบกที่ 24 เห็นว่า ในเหตุการณ์เดียวกันนี้ นาย ร. ถูกพนักงานอัยการจังหวัดหนองคาย ยื่นฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดหนองคายและศาลมีคำพิพากษาลงโทษนาย ร. ไปแล้ว คดีทั้งสองต่างเกิดเหตุ ในวันเวลาและสถานที่เดียวกัน โดยนาย ร. และจำเลยทั้งสองต่างใช้อาวุธปืน

ยังต่อสู้กัน เป็นเหตุให้กระสุนปืนถูกนาย ณ. ถึงแก่ความตาย คดีทั้งสองจึงมีมูลความแห่งคดีเดียวกัน มีพฤติการณ์ความผิดที่เกี่ยวข้องกันและเป็นคดีที่มีบุคคลที่อยู่อำนาจศาลทหารกับบุคคลที่มีได้อยู่ในอำนาจศาลทหารต่างกระทำความผิดด้วยกัน ความผิดในคดีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจศาลทหารตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14 (1) และ (2) แต่อยู่ในอำนาจศาลยุติธรรม ศาลจังหวัดหนองคายเห็นว่า คดีที่จำเลยทั้งสองถูกฟ้องที่ศาลทหารนั้นเป็นการกระทำความผิดคนละเจตนา ต่อผู้เสียหายคนละคนกัน การที่จำเลยทั้งสองถูกฟ้องที่ศาลทหารว่าจำเลยทั้งสองยิงนาย ณ. โดยมีเจตนาร่วมกันฆ่า จึงเป็นเจตนาที่แตกต่างหากจากคดีของนาย ร. ซึ่งเป็นการยิงจำเลยทั้งสองในฐานะเจ้าพนักงาน กรณีจึงไม่ใช่การที่ต่างฝ่ายต่างกระทำความผิดต่อกัน และไม่ใช่การที่ต่างฝ่ายต่างถูกกล่าวหาว่าใช้อาวุธเข้าทำร้ายซึ่งกันและกันโดยต่างฝ่ายต่างเป็นผู้เสียหาย กรณีจึงเป็นการที่จำเลยทั้งสองมีเจตนากระทำความผิดต่อกัน นาย ณ. เป็นอีกเจตนาหนึ่งแตกต่างหากจากการกระทำความผิดของนาย ร. และไม่ใช่การที่นาย ร. จำเลยในคดีที่มีได้อยู่ในศาลทหารกระทำความผิดด้วยกันกับจำเลยทั้งสองในคดีนี้ที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร กรณีจึงไม่ใช่คดีตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14 (1) ทั้งคดีของจำเลยทั้งสองในคดีนี้นั้น แม้เหตุเกิดในวันและเวลาเดียวกันกับคดีของนาย ร. แต่การนำสืบพยานหลักฐานถึงการกระทำความผิดในส่วนของเจตนาของจำเลยทั้งสองว่ามีเจตนาฆ่า นาย ณ. หรือไม่นั้น เป็นการนำสืบเจตนาที่แตกต่างหากและไม่เกี่ยวข้องกับเจตนาของนาย ร. ที่ถูกฟ้องที่ศาลนี้ฐานพยายามฆ่าจำเลยทั้งสอง เนื่องจากเป็นการกระทำความผิดต่อผู้เสียหายคนละคนกัน ไม่ใช่การกระทำความผิดซึ่งกันและกันระหว่างนาย ร. กับจำเลยทั้งสองแต่อย่างใด การที่จะนำสืบในคดีที่จำเลยทั้งสองถูกฟ้องว่าจำเลยทั้งสองมีเจตนาฆ่า นาย ณ. หรือไม่นั้นจึงเป็นเจตนาที่แตกต่างหากออกไปและไม่เกี่ยวข้องกับคดีที่นาย ร. ถูกฟ้องที่ศาลนี้ กรณีไม่ใช่คดีตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14 (2) คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทหาร คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคดีนี้ โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นนายทหารประทวนประจำการ สังกัดหน่วยเรือกู้รักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขตหนองคาย กองทัพเรือ ในส่วนคำฟ้องข้อ (ก) – (ง) โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสอง ว่าร่วมกันหรือเฉพาะจำเลยที่ 1 หรือจำเลยที่ 2 กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ และประมวลกฎหมายอาญา โดยมีได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดด้วยกันกับพลเรือน อันจะเข้าลักษณะคดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกับบุคคลที่มีได้อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำความผิดด้วยกันตามมาตรา 14 (1) สำหรับคำฟ้องข้อ (จ) โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้อาวุธปืนพร้อมด้วยเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวตามข้อ ก. และ ข. ยิงนาย ณ. โดยมีเจตนาร่วมกันฆ่า นาย ณ. เป็นเหตุให้นาย ณ. ถึงแก่ความตาย ก็เป็นการบรรยายฟ้องว่าจำเลยทั้งสองเจตนากระทำความผิดต่อกัน นาย ณ. ซึ่งแยกออกได้จากคดีของศาลยุติธรรมที่โจทก์ฟ้องนาย ร. เป็นจำเลย ว่าพยายามฆ่าจำเลยทั้งสอง คำฟ้องทั้งสองคดีจึงเป็นการบรรยายฟ้องที่มีผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายต่างรายกัน กรณีจึงไม่ใช่คดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกับบุคคลที่มีได้อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำความผิดด้วยกัน หรือเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลพลเรือนที่จะไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทหาร ตามมาตรา 14 (1) และ (2) คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจศาลทหาร ตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 13

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/47/2567>